

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ดำเนินการ 3 ระยะ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
$\sum D$	แทน	ผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มี 2 ชั้น ได้แก่

1. การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ข้อ
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ข้อมูลพื้นฐานจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. การยกร่างหลักสูตร ในขั้นนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ โดยแบ่งเป็น 4 ข้อ
 - 2.1 การสร้างโครงร่างหลักสูตร
 - 2.2 การวิพากษ์หลักสูตร
 - 2.3 การสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร

2.4 การทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 การหาประสิทธิผลของหลักสูตร

เป็นการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรในด้านต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนรายวิชาเพิ่มเติม : หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานในรายวิชาเพิ่มเติม
3. ความพึงพอใจที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรายวิชาเพิ่มเติม วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน

ระยะที่ 3 การยืนยันประสิทธิผลของการขยายผลการใช้หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

เป็นขยายผลการใช้หลักสูตรเพื่อยืนยันประสิทธิผลของหลักสูตร โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 27 6 แห่ง คือ โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร โรงเรียนน้ำใสวรวิทย์ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล โรงเรียนจตุรพักตร์พิมาณรัชดาภิเษก และโรงเรียนอาจสามารถวิทยา

ผลการวิเคราะห์ การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน

เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยดำเนินการศึกษาโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญโดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ข้อ คือ

1.1 การวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังปรากฏในบทที่ 2

1.2 ศึกษาสภาพและความสำคัญของปัญหา มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสำรวจความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยวิธีศึกษาจากเครื่องมือได้แก่ (1) แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นต่อการพัฒนา

หลักสูตร สำหรับผู้บริหารศึกษานิเทศก์ และครู (2) แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักเรียน (3) แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ (4) ประเด็นหรือกรอบดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาป्राกฏผลดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสภาพความเป็นจริง โดยใช้แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พบว่า

2.1 การสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครู และนักเรียน พบว่า มีปัญหา ดังนี้

2.1.1 ผู้บริหาร พบว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษายังไม่เหมาะสมกับสภาพสังคม หรือท้องถิ่นของตนเอง และที่สำคัญยังไม่มีหลักสูตรวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใช้ในโรงเรียน

2.1.2 ศึกษานิเทศก์ พบว่า ในการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการไม่สอดคล้องกับสภาพจริงของท้องถิ่น อย่างชัดเจน และหลักสูตรไม่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.1.3 ด้านครู พบว่า (1) ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบท สภาพแวดล้อมที่เป็นจริงแต่ละโรงเรียนน้อย ร้อยละ 75 (2) ครูที่ทำหน้าที่สอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานน้อย ร้อยละ 20 (3) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความถนัดและความสนใจ ไม่จัดทำแผนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เรื่องวรรณกรรม รูปแบบการสอนยึดครูเป็นศูนย์กลาง ใช้การบรรยายและการสาธิต ร้อยละ 5

2.1.4 นักเรียน พบว่า (1) นักเรียนสนใจเรื่องราวท้องถิ่นของตนเองน้อย และ นักเรียนขาดความรักต่อท้องถิ่น ร้อยละ 65 (2) นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงออก ร้อยละ 20 (3) นักเรียนไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ร้อยละ 15

2.2 การสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม โดยใช้แบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ได้ใช้ข้อคำถามเดียวกันกับการสัมภาษณ์ เพื่อยืนยันข้อมูล พบว่า

ครู การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง เน้นการบรรยาย ถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่า

นักเรียนขาดประสบการณ์ทางการคิดชอบฟังครูอธิบายและชอบจดบันทึก โดยไม่ต้องคิด สภาพจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ผู้สอนไม่กระตุ้นความสนใจไม่เปิด

โอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนมุ่งบรรยายเพื่อให้
จบ สื่อการเรียนการสอนก็มีน้อย ที่มีอยู่ก็ไม่เข้ากับเนื้อหาที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ความต้องการต่อการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรม
ท้องถิ่นอีสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จากการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์และ
การสนทนากลุ่ม พบว่า

2.2.1 ผู้บริหาร ต้องการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการให้เหมาะสมกับสภาพ
ท้องถิ่นของตนเอง และต้องการจัดทำหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานขึ้นมาใช้
จัดการเรียนการสอนเน้นกระบวนการให้นักเรียนได้รู้จักการคิดวิเคราะห์ ถ้อยคำ ถ้อยตอบ ถ้อย
แสดงออก มีความรักความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

2.2.2 ศึกษานิเทศก์ ต้องการให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ
วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน โดยอิงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

2.2.3 ครู ต้องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
ต้องการใช้วรรณกรรมท้องถิ่นที่มีเนื้อหาในระดับภาค จังหวัด และชุมชน ประเภท นิทาน
พื้นบ้าน ตำนาน ผญา และกาพย์ ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน และตำนาน บูรณาการเข้ากับ
รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จัดบรรยากาศการเรียน
การสอนแบบเป็นกันเอง สนุกสนาน เพื่อให้ นักเรียน ได้กล้าคิดกล้าแสดงออก

2.2.4 นักเรียน ต้องการบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความสนุกสนานในการ
เรียน ต้องการปฏิบัติกิจกรรมมากกว่าการจดบันทึกในหนังสือเรียน ต้องการเรียนรู้แบบเป็น
กลุ่ม ช่วยกันคิดช่วยกันทำงาน

2.2.5 ประชาชนท้องถิ่นและผู้ปกครองต้องการให้ทำ ทำเนียบประเพณีท้องถิ่น
เพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้โรงเรียนจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการแสดงออกของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์การยกร่างหลักสูตร

เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานมาจัดทำร่างหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่น
อีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย การสร้าง โครงร่างหลักสูตร
การกำหนด โครงร่างหลักสูตร การตรวจสอบคุณภาพ โครงร่างหลักสูตร การสร้างเอกสาร
ประกอบหลักสูตร และการทดลองใช้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรให้
มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลพื้นฐานมาจัดทำร่างหลักสูตรบูรณาการ
โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ข้อ คือ

I. ผลการวิเคราะห์การสร้างหลักสูตร

จากข้อมูลพื้นฐานและผลการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ โดยได้ดำเนินการตามลำดับคือ

1.1 ศึกษาเชิงวิเคราะห์เนื้อหาสาระในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อศึกษารายละเอียดเนื้อหาวิชาที่สามารถนำวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานมาบูรณาการได้ กำหนดเป็นหัวเรื่องที่จะบูรณาการ

1.2 คัดเลือกวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่เกี่ยวข้องประเภท นิทานพื้นบ้าน สำนวน ผญา และภาษิต ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน และตำนาน เพื่อนำมาบูรณาการกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเป็นหน่วยที่จะบูรณาการได้ 7 หน่วย

1.3 การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 สภาพปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการจัดการศึกษาเรื่อง วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานและความจำเป็นในการให้ความรู้เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานแก่นักเรียน มากำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขตของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม : หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1.3.2 หลักการของหลักสูตร กำหนดให้สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้ศึกษาได้จากระยะที่ 1 ระยะที่ 1 และสภาพปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตร คือ เป็นหลักสูตรบูรณาการโดยนำวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานประเภท นิทานพื้นบ้าน สำนวน ผญา และภาษิต ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน และตำนาน บูรณาการเข้ากับรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

1.3.3 เป้าหมายของหลักสูตร กำหนดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร คือ เพื่อเสริมสร้างความรู้และเจตคติที่ดีต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานสำหรับเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ

1.3.4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความจำเป็นหลักการและเป้าหมายของหลักสูตร โดยคาดหวังว่าเมื่อดำเนินการตามหลักสูตรนี้ นอกจากผู้เรียนจะมีความรู้เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานแล้ว ยังมีเจตคติที่ดีต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ต่อผู้อื่นได้และเกิดความรักในท้องถิ่นของ

ตนเอง

1.3.5 โครงสร้างหลักสูตร กำหนดขอบเขตและเนื้อหาสาระของหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม ตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักการ เป้าหมายและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยคำอธิบาย รายวิชา รายละเอียดของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ ชื่อหน่วย ระยะเวลาในการเรียน ขอบเขต เนื้อหาและวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการเข้ากับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

2. ผลการวิเคราะห์การวิพากษ์หลักสูตร

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความเหมาะสม และความสอดคล้องของ โครงสร้าง หลักสูตร โดยการนำโครงสร้างหลักสูตรที่ได้พัฒนาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้ การดำเนินงาน ตรวจสอบคุณภาพได้ทำการประเมิน ความเหมาะสมของ โครงสร้างหลักสูตร เป็นการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร คือ สภาพปัญหาและ ความสำคัญ วิสัยทัศน์ หลักการ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ โครงสร้างของหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม การวัดและ ประเมินผล ระยะเวลา คุณสมบัติผู้เรียน การบริหารจัดการ หลักสูตรว่ามีความเหมาะสม เพียงใด ผลการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของ โครงสร้างหลักสูตร

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1. สภาพปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตร			
1.1 ความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ความสมเหตุสมผลของการพัฒนาหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 ปัญหาสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ..	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ความเหมาะสมของแนวทางในการแก้ไขปัญหา	4.40	0.89	มาก
1.5 ความเป็นไปได้ของแนวทางในการแก้ไขปัญหา	4.20	0.84	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
2. วิสัยทัศน์			
2.1 ความชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 กำหนดสิ่งที่ต้องการพัฒนาชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
2.4 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.60	0.89	มากที่สุด
3. หลักการของหลักสูตร			
3.1 ความชัดเจน	4.40	0.55	มาก
3.2 ความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 ความเป็นไปได้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
4.1 ความชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
4.3 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ความเป็นไปได้	4.80	0.45	มากที่สุด
4.5 ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการพัฒนา	4.60	0.55	มากที่สุด
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน			
5.1 ความชัดเจน	4.40	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.40	0.55	มาก
5.3 ความเป็นไปได้	4.20	0.45	มาก
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน			
6.1 กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 สามารถประเมินคุณลักษณะที่ต้องการได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3 การกำหนดวิธีการประเมินมีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. คำอธิบายรายวิชา			
7.1 ความชัดเจน.....	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 ความเหมาะสม.....	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7.3 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.60	0.55	มากที่สุด
8. โครงสร้างหลักสูตร			
8.1 การตอบสนองจุดประสงค์ขอหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
8.2 การเรียงลำดับเนื้อหา	4.20	0.84	มาก
8.3 ความเหมาะสมในการกำหนดหัวข้อเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
8.4 ครอบคลุมเนื้อหาที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กระบวนการจัดการเรียนรู้			
9.1 ความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอน	4.60	0.55	มากที่สุด
9.2 สามารถนำไปใช้สอนได้	4.20	0.84	มากที่สุด
9.3 สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
10. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม			
10.1 สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน	4.80	0.45	มากที่สุด
10.2 เหมาะสมกับผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
10.3 สนับสนุนให้กิจกรรมบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้	4.60	0.55	มากที่สุด
11. การวัดและประเมินผล			
11.1 ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
11.2 ความเป็นไปได้ในการวัด	4.80	0.45	มากที่สุด
11.3 ตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ...	4.80	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 27 ข้อ เหมาะสมระดับมาก 12 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการในเนื้อหาต่าง ๆ มีความถูกต้องเหมาะสม และหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะให้ปรับชื่อจาก การพัฒนาหลักสูตร วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานจังหวัดร้อยเอ็ด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการพัฒนา

หลักสูตรวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และแนะนำให้บูรณาการ กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัด ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมท้องถิ่น ภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ศึกษาตามคำแนะนำของ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนหน่วยการเรียนรู้เดิมผู้วิจัยจัดให้เรียน 9 หน่วยซึ่งผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับเหลือ 7 หน่วยการเรียนรู้

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญได้หลักสูตรวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่จะนำไปใช้ในการทดลอง

3. ผลการวิเคราะห์การสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเอกสารประกอบหลักสูตรคือ คู่มือสอนหลักสูตรการบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งภายในเล่มมีรายละเอียดสำหรับการจัดการเรียนการสอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วย ประกอบด้วยเอกสารดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่กำหนดรายละเอียดที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนของหน่วยเรียนนั้น ได้แก่ การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และการออกแบบวิธีการและเครื่องมือประเมินผล เพื่อให้ครูใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

2. ใบงาน เป็นเอกสารที่กำหนดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้

3. เอกสารการเรียนการสอน เป็นเอกสารใช้สำหรับประกอบการเรียนการสอน โดยมีเนื้อหาครอบคลุมสาระการเรียนรู้ของหน่วยเรียนนั้น

4. คำถามท้ายหน่วย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ใบงาน เอกสารการเรียนการสอนและคำถามท้ายหน่วยจากเอกสาร ตำรา ตลอดจนคำแนะนำของบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการเรียนการสอน นำมาเป็นแนวทางในการสร้างเอกสาร

2. สร้างเอกสารประกอบหลักสูตรตามหลักการ เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรการบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สร้างขึ้น

3.2 กำหนดประเด็นที่ต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

3.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรการบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ ทำการประเมิน ความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

นอกจากนั้นในตอนท้ายได้มีพื้นที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ด้วย

3.4 นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาตรวจสอบโครงสร้าง ความเหมาะสมของภาษา และความสมบูรณ์ของแบบประเมิน

3.5 ปรับปรุง จัดทำเป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์

4. นำร่างเอกสารประกอบหลักสูตร และแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง ได้ข้อมูลกลับคืน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยแบบประเมินความเหมาะสม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ดำเนินการและใช้เกณฑ์เดียวกับการหาค่าความเหมาะสมของโครงร่าง หลักสูตรในข้อที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญได้เอกสารประกอบหลักสูตรการบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่จะนำไปใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรต่อไป ผลการพิจารณาความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญปรากฏผล ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
หน่วยการเรียนการสอนที่ 1			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สารภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.60	0.55	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
หน่วยการเรียนการสอนที่ 2			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สารการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4. สารบัญญัตินโยบายท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.60	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.20	0.84	มาก
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.45	มาก
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.25	0.45	มาก
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
หน่วยการเรียนการสอนที่ 3			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สารบัญญัตินโยบายท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
หน่วยการเรียนรู้ 4			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. สาระภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสม กับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ หลักสุด	4.60	0.55	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.40	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
หน่วยการเรียนรู้ 5			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3. สาระการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตร	4.40	0.55	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.60	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
หน่วยการเรียนการสอนที่ 6			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สาระภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตร	4.40	0.55	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.40	0.55	มาก
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
หน่วยการเรียนการสอนที่ 7			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การกำหนดความคิดรวบยอดชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาบูรณาการเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์หลักสูตร	4.40	0.55	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้สอนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
11. สื่อการเรียนรู้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
12. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
13. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
14. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
15. การวัดและประเมินผลสามารถตรวจสอบการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าเอกสารประกอบหลักสูตรการบูรณาการ
วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
70 ข้อ เหมาะสมระดับมาก 35 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็น
ว่า เอกสารประกอบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม

นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. ให้ปรับหน่วยการเรียนรู้ จาก 9 หน่วย เป็น 7 หน่วย
2. ปรับปรุงการใช้ภาษา
3. ปรับแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนหน่วยที่

4. เพิ่มเติมสื่อประกอบการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้
5. ปรับปรุงการใช้ภาษาของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้บางหน่วย
6. ปรับลำดับหัวข้อในหลักสูตรตามรายการที่ประเมิน

ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญได้เอกสารประกอบ

ปรับปรุงการใช้ภาษาที่จะนำไปใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรต่อไป

4. ผลการวิเคราะห์ การทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนตาม

หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เทียบกับเกณฑ์
ร้อยละ 80 ปรากฏผลดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนตาม

หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	(ผลต่าง) ²
	X_1	X_2	(D)	D^2
1	18	41	23	529
2	21	40	19	361
3	10	42	32	1024
4	18	40	22	484
5	14	43	29	841

คนที่	คะแนนก่อนเรียน X_1	คะแนนหลังเรียน X_2	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² D^2
6	13	44	31	961
7	17	43	26	676
8	15	41	26	676
9	13	43	30	900
10	25	41	16	256
11	14	41	27	729
12	19	42	23	529
13	15	40	25	625
14	17	43	26	676
15	15	40	25	625
16	26	44	18	324
17	14	43	29	841
18	13	44	31	961
19	23	41	18	324
20	18	40	22	484
21	22	43	21	441
22	13	42	29	841
23	26	43	17	289
24	13	44	31	961
25	16	44	28	784
26	15	41	26	676
27	12	40	28	784
28	16	42	26	676
29	19	44	25	625
30	23	44	21	441
31	20	40	20	400
32	20	42	22	484

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	(ผลต่าง) ²
	X_1	X_2	(D)	D^2
33	22	43	21	441
34	12	40	28	784
รวม	587	1428	841	21,453
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	17.26	42.00		
S.D	4.32	1.50		
ร้อยละ	34.53	84.00		

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 4.32 และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 42.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.50 เกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 50 คะแนน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ ทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (n = 34)

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	หลังเรียน		ร้อยละ	T	Sig
			X	S.D.			
หลังเรียน	34	50	42.00	1.50	84.00	32.48*	0000

จากตารางที่ 13 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.00 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาจสามารถวิทยา จำนวน 34 คน ตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิเคราะห์ ค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรม
ท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรม
ท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใช้วิธีการของ กูดแมน, เฟลคเทอร์ และ
ชไนเดอร์ (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 1-3 ; อ้างอิงมาจาก Goodman, Fletcher and
Schmerider (1980 : 30-24) ปรากฏผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ดัชนีประสิทธิผล} &= \frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}} \\ &= \frac{1428 - 587}{(34 \times 50) - 587} \\ &= \frac{841}{1,113} \\ &= 0.75562 \end{aligned}$$

จากค่าที่ได้ พบว่าหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัศึกษามีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.75562

4.3 ผลการประเมินเจตคติต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน หลังการเรียนตาม
หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของนักเรียน
ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 คะแนนเจตคติของนักเรียนภายหลังการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรม
ท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาจสามารถวิทยา
จำนวน 34 คน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การจัดการเรียนการสอนวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน ในโรงเรียน ทำให้นักเรียนตื่นตัวเรื่องค่านิยม ของชาวอีสาน และสืบทอดประเพณีอันดีงาม.....	4.68	.47	สูงที่สุด
2. เนื้อหาทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ยากแก่การ จดจำ.....	1.88	.48	น้อย
3. สารเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน มีคุณค่า ต่อผู้เรียน	4.70	.58	สูงที่สุด
4. การนำวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ไปบูรณาการกับ รายวิชาอื่นๆ เป็นความคิดที่ดี	4.09	.38	สูง
5. การบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ในรายวิชาเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนสนใจวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน มากขึ้น	4.85	.36	สูงที่สุด
6. กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ก่อให้เกิดการสืบสานทาง วัฒนธรรม.....	4.06	.39	สูง
7. เมื่อเรียนวิชานี้แล้ว ทำให้อยากรู้เรื่องวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน ในท้องถิ่นของถิ่นมากขึ้น	1.94	.39	น้อย
8. เป็นการง่ายที่จะเรียนรู้วิชาพื้นฐานและ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ไปพร้อมกัน	1.12	.43	น้อยที่สุด
9. ไม่อยากให้ถึงเวลาเรียนวิชาเพิ่มเติมที่บูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.88	.30	สูงที่สุด
10. อีตอัดที่ต้องทบทวนเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน	4.18	.39	สูง
11. กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ใน รายวิชาเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนรักท้องถิ่น.....	1.18	.36	น้อยที่สุด

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
12. การได้เรียนรู้อรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน ทำให้ ฉันอยากรู้รรรถกรรรมของท้องถิ่น อื่น.....	4.79	.41	สูงที่สุด
13. การทำกิจกรรมรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน ด้วย ความจำใจ	1.82	.39	น้อย
14. รู้สึกชื่นชมที่โรงเรียนนำรรรถกรรรมท้องถิ่น อีสาน มาบูรณาการในรายวิชาเพิ่มเติม	1.18	.36	น้อยที่สุด
15. รู้สึกสงสารตัวเองที่ต้องมานั่งเรียนวิชานี้	4.79	.41	สูงที่สุด
16. รู้สึกไม่สบายใจที่เพื่อนๆ ไม่สนใจเรียนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน	4.18	.38	สูง
17. มันเป็นเรื่องง่ายที่จะเรียนรู้อรรถกรรรมท้องถิ่น อีสาน กับวิชาพื้นฐานได้ดี	4.23	.36	สูง
18. กิจกรรมทางรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน ท้าทายความสามารถของนักเรียน	4.03	.39	สูง
19. การได้เรียนวิชาเพิ่มเติมที่บูรณาการรรรถกรรรม ท้องถิ่นอีสาน ด้วยความสนุกสนาน.....	4.82	.39	สูงที่สุด
20. มันเป็นเรื่องดีที่นักเรียนมีโอกาสเรียนวิชา เพิ่มเติมควบคู่ไปกับรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.8	.39	สูงที่สุด
21. การเรียนเรื่องรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน ใน รายวิชาเพิ่มเติมเป็นเรื่องล้าสมัย.....	1.20	.41	น้อยที่สุด
22. รรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน เป็นเรื่องที่ ซับซ้อน.....	1.82	.39	น้อย
23. นักเรียนที่ที่ชอบเรียนรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน กับรรรถกรรรมท้องถิ่นเป็นคนเข้าใจยาก	1.88	.38	น้อย
24. น่าเสียดายถ้านักเรียน ไม่ได้เรียนวิชาเพิ่มเติมที่ บูรณาการรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.85	.36	สูงที่สุด
25. เนื้อหาทางรรรถกรรรมและรรรถกรรรมท้องถิ่น อีสาน ไม่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์	1.18	.39	น้อยที่สุด
26. คนที่สนใจเรียนรรรถกรรรมท้องถิ่นอีสาน จะถูก			

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
มองว่าคร่ำครึ	1.18	.39	น้อยที่สุด
27. การเรียนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ทำให้ นักเรียนรู้สึกหวงแหนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ของคนอีสาน	4.73	.45	สูงที่สุด
28. การบูรณาการสาระทางวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน และวิชาพื้นฐาน เข้าด้วยกันเป็นเรื่องยาก	1.85	.43	น้อย
29. เนื้อหาวิชาพื้นฐานที่บูรณาการวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน น่าเบื่อหน่าย	1.18	.39	น้อยที่สุด
30. นักเรียนมีความสุขเมื่ออาจารย์คัดสอนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	1.85	.43	น้อย
31. นักเรียนจะหาเวลาว่างไปชมนิทรรศการผลผลิต อันเกิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.62	.49	สูงที่สุด
32. ถ้ามีโอกาสเลือกนักเรียนจะไม่เลือกเรียนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	1.91	.51	น้อย
33. เมื่อเห็นเพื่อนทำกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน นักเรียนจะเลี้ยวไปทางอื่น	1.94	.49	น้อย
34. ถ้าฉันเป็นครูฉันจะนำสาระทางวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน มาสอดแทรกในการสอน	4.03	.46	สูง
35. ถ้าเป็นไปได้นักเรียนขอไม่ทำงานที่เกี่ยวกับ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	1.88	.48	น้อย
36. เมื่อมีโอกาสนักเรียนจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.70	.52	สูงที่สุด
37. นักเรียนจะไม่ละโอกาสในการเข้าพบและพูดคุย กับปราชญ์ชาวบ้าน	4.18	.46	สูง
38. นักเรียนจะไม่แสดงตัวว่าสนใจวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน จังหวัดร้อยเอ็ดเมื่ออยู่ในกลุ่มที่ ต่อต้าน	1.94	.49	น้อย
39. ถ้านักเรียนเป็นครูนักเรียนจะปฏิเสธ หากมีผู้มา			

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
บอกให้นักเรียนสอนเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.	1.91	.45	น้อย
40. ถ้ามีโอกาสนักเรียนจะไปร่วมงานสัมมนาทางวิชาการเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.18	.46	สูง
41. นักเรียนจะอ่านเอกสารเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน เท่าที่โอกาสอำนวย	1.85	.36	น้อย
42. นักเรียนจะสนับสนุนผลิตภัณฑ์ทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.20	.41	สูง
43. นักเรียนยินดีที่จะเป็นผู้สืบสานวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.60	.36	สูงที่สุด
44. นักเรียนจะเผยแพร่วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานของนักเรียนให้คนอื่นได้รู้เท่าที่จะทำได้	4.35	.48	สูง
45. นักเรียนเต็มใจที่จะช่วยงานชุมชนเพื่อให้งิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ก้าวหน้า	4.53	.51	สูงที่สุด
รวม	3.51	.37	สูง

จากตารางที่ 14 พบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.51 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แทน เท่ากับ .37 ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนต้องมีเจตคติสูง พบว่า เจตคติของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรบูรณาการภายหลังการเรียนหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความพึงพอใจต่อการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอาจสามารถวิทยา
จำนวน 34 คน เป็นรายชื่อกับเกณฑ์ที่กำหนด (n = 34)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้ารู้จักท้องถิ่นอีสานมากขึ้น	.82	.39	มากที่สุด
2. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและเพลิดเพลิน	4.82	.39	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบูรณาการเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.12	.33	มาก
4. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้าเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานมากขึ้น	4.15	.36	มาก
5. ข้าพเจ้าได้ข้อคิดต่าง ๆ ในเนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.15	.36	มาก
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่ สอน	4.20	.41	มาก
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าผู้สอนมีวิธีการสอนหลากหลายไม่น่าเบื่อ	4.82	.39	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิธีการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.82	.39	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เหมาะสม	4.82	.39	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพอใจกับกิจกรรมที่ให้โอกาสได้แสดงออก	4.91	.29	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิธีการสอนกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้า ความรู้อยู่เสมอ	4.88	.33	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ผู้สอนสอดแทรกความรู้และคุณค่าของ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ระหว่างการสอน	4.18	.39	มาก
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันและระหว่างนักเรียนกับผู้สอน	4.26	.45	มาก
14. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าผู้สอนฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการทำงาน			

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
เป็นกลุ่ม	4.88	.33	มากที่สุด
15. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน	4.79	.41	มากที่สุด
16. นักเรียนเข้าใจภาพรวมของสิ่งที่เรียน	4.12	.33	มาก
17. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม	4.12	.33	มาก
18. การใช้สื่อการเรียนการสอนหลากหลายทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น	4.15	.36	มาก
19. วิธีการประเมินผลที่มีความเหมาะสม	4.46	.37	มาก
20. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน	4.06	.34	มาก
รวม	4.46	.37	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ภายหลังจากเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.37$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ รู้สึกว่าพอใจกับกิจกรรมที่ให้โอกาสได้แสดงออก ($\bar{X} = 4.91, S.D. = 0.29$) ส่วนประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในรองลงมาปรากฏตามลำดับคือ วิธีการสอน กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าความรู้อยู่เสมอและผู้สอนฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.88, S.D. = 0.33$) เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน ที่นำมาบูรณาการทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและเพลิดเพลิน, ผู้สอนมีวิธีการสอนหลากหลายไม่น่าเบื่อ, วิธีการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และ ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะสม ($\bar{X} = 4.82, S.D. = 0.39$) และที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.34$) เมื่อนำค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้จากการประเมินของนักเรียนทั้ง โดยภาพรวมและที่แยกตามรายการประเมินมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนต้องมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากหรือมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 พบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 2 การหาประสิทธิผลของหลักสูตร

การใช้หลักสูตร

เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4/3 โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน เพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร
ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนตาม
หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80

คนที่	คะแนนก่อนเรียน X_1	คะแนนหลังเรียน X_2	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² D^2
1	16	43	27	729
2	23	41	18	324
3	18	40	22	484
4	22	43	21	441
5	13	42	29	841
6	26	43	17	289
7	13	44	31	961
8	16	44	28	784
9	15	41	26	676
10	12	40	28	784
11	16	42	26	676
12	19	44	25	625
13	23	44	21	441
14	20	40	20	400
15	20	42	22	484
16	22	43	21	441
17	12	40	28	784

คนที่	คะแนนก่อนเรียน X_1	คะแนนหลังเรียน X_2	ผลต่าง (D)	(ผลต่าง) ² D^2
18	18	41	23	529
19	21	40	19	361
20	10	42	32	1024
21	18	40	22	484
22	14	43	29	841
23	13	44	31	961
24	17	43	26	676
25	15	41	26	676
26	13	43	30	900
27	25	41	16	256
28	14	41	27	729
29	19	42	23	529
30	15	40	25	625
31	17	43	26	676
32	15	40	25	625
33	26	44	18	324
34	19	41	22	484
รวม	595	1425	830	20864
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	17.50	41.91		
S.D	4.22	1.46		
ร้อยละ	35.00	83.82		

จากตารางที่ 16 พบว่า คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 4.22 และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 41.91 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.46 เกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 50 คะแนน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ ทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (n = 34)

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	หลังเรียน		ร้อยละ	T	Sig
			X	S.D.			
หลังเรียน	34	50	41.91	1.46	83.82	33.32*	.0000

จากตารางที่ 17 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.91 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.82 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน ตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของคะแนนผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนตามหลักสูตร ซึ่งเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน กำหนดว่านักเรียนต้องสอบผ่านในระดับร้อยละ 80 ขึ้นไป พบว่า จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบเมื่อคิดเป็นร้อยละ 80 แสดงได้ดังตารางที่ 18 และตารางที่ 19

ตารางที่ 18 คะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน เมื่อคิดเป็นร้อยละ 80

นักเรียนคนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	นักเรียนคนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
1	16	32	18	18	36
2	23	46	19	21	42
3	18	36	20	10	20

นักเรียนคนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	นักเรียนคนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
4	22	44	21	18	36
5	13	26	22	14	28
6	26	52	23	13	26
7	13	26	24	17	34
8	16	32	25	15	30
9	15	30	26	13	26
10	12	24	27	25	50
11	16	32	28	14	28
12	19	38	29	19	38
13	23	46	30	15	30
14	20	40	31	17	34
15	20	40	32	15	30
16	22	44	33	26	52
17	12	24	34	19	38

ตารางที่ 19 คะแนนผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนตามหลักสูตร
บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
หนองหมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน เมื่อคิดเป็นร้อยละ 80

นักเรียน คนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	นักเรียน คนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
1	43	86	18	41	82
2	41	82	19	40	80
3	40	80	20	42	84
4	43	86	21	40	80
5	42	84	22	43	86
6	43	86	23	44	88
7	44	88	24	43	86

นักเรียน คนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	นักเรียน คนที่	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
8	44	88	25	41	82
9	41	82	26	43	86
10	40	80	27	41	82
11	42	84	28	41	82
12	44	88	29	42	84
13	44	88	30	40	80
14	40	80	31	43	86
15	42	84	32	40	80
16	43	86	33	44	88
17	40	80	34	41	82

จากตารางที่ 19 ผลการสอบวัดความรู้ของนักเรียนหลังการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนหนองหินแก่นวิทยา จำนวน 34 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนการสอบวัดความรู้สูงกว่าเกณฑ์คือ สูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

1.3 ผลการวิเคราะห์ ค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ใช้วิธีการของ กูดแมน , เฟลคเทอร์ และชไนเดอร์ (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 1-3 ; อ้างอิงมาจาก Goodman, Flechter and Schnerider. 1980 : 30-24) ปรากฏผล ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนน}}$

$$= \frac{1,425 - 595}{(34 \times 50) - 595}$$

$$= \frac{830}{1,105}$$

$$= 0.75113$$

จากค่าที่ได้ พบว่าหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.75113

ผลการประเมินเจตคติต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน หลังการเรียนตามหลักสูตร
บูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ของนักเรียน โรงเรียน
หนองหมื่นถ่านวิทยา ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 คะแนนเจตคติของนักเรียนภายหลังการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรม
ท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหมื่นถ่านวิทยา
จำนวน 34 คน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
1.การจัดการเรียนการสอนวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน ในโรงเรียน ทำให้นักเรียนตื่นตัวเรื่องค่านิยม ของชาวอีสาน และสืบทอดประเพณีอันดีงาม	4.60	.36	สูงที่สุด
2. เนื้อหาทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ยากแก่การ จดจำ	1.88	.48	น้อย
3. สารเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน มีคุณค่า ต่อผู้เรียน	4.70	.58	สูงที่สุด
4. การนำวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ไปบูรณาการกับ รายวิชาอื่น ๆ เป็นความคิดที่ดี	4.09	.38	สูง
5. การบูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ในรายวิชาเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนสนใจวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน มากขึ้น	4.85	.36	สูงที่สุด
6. กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ก่อให้เกิดการสืบสานทาง วัฒนธรรม	4.06	.39	สูง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
7. เมื่อเรียนวิชานี้แล้ว ทำให้อยากรู้เรื่องวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน ในท้องถิ่นของฉันมากขึ้น	1.94	.39	น้อย
8. เป็นการง่ายที่จะเรียนรู้วิชาพื้นฐานและ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ไปพร้อมกัน	1.12	.43	น้อยที่สุด
9. ไม่อยากให้ถึงเวลาเรียนวิชาเพิ่มเติมที่บูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.88	.30	สูงที่สุด
10. อี๊ดอัคที่ต้องทบทวนเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน	4.18	.39	สูง
11. กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ใน รายวิชาเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนรักท้องถิ่น.....	1.18	.36	น้อยที่สุด
12. การได้เรียนรู้วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ทำให้ ฉันอยากรู้วรรณกรรมของท้องถิ่น อื่น.....	4.79	.41	สูงที่สุด
13. การทำกิจกรรมวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ด้วย ความจำใจ	1.82	.39	น้อย
14. รู้สึกชื่นชมที่โรงเรียนนำวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน มาบูรณาการในรายวิชาเพิ่มเติม	1.18	.36	น้อยที่สุด
15. รู้สึกสงสารตัวเองที่ต้องมานั่งเรียนวิชานี้	4.79	.41	สูงที่สุด
16. รู้สึกไม่สบายใจที่เพื่อนๆ ไม่สนใจเรียนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.18	.38	สูง
17. มันเป็นเรื่องง่ายที่จะเรียนรู้วรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน กับวิชาพื้นฐานได้ดี	4.23	.36	สูง
18. กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ท้าทายความสามารถของนักเรียน	4.03	.39	สูง
19. การได้เรียนวิชาเพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน ด้วยความสนุกสนาน	4.82	.39	สูงที่สุด
20. มันเป็นเรื่องดีที่นักเรียนมีโอกาสเรียนวิชา เพิ่มเติมควบคู่ไปกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.8	.3	สูงที่สุด
21. การเรียนเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ใน			

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
รายวิชาเพิ่มเติมเป็นเรื่องล้ำสมัย	1.20	.41	น้อยที่สุด
22. วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน เป็นเรื่องที่ ซับซ้อน.....	1.82	.39	น้อย
23. นักเรียนที่ที่ชอบเรียนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน กับวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นคนเข้าใจยาก	1.88	.38	น้อย
24. น่าเสียดายต่อนักเรียนไม่ได้เรียนวิชาเพิ่มเติมที่ บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.85	.36	สูงที่สุด
25. เนื้อหาทางวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน ไม่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์	1.18	.39	น้อยที่สุด
26. คนที่สนใจเรียนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน จะถูก มองว่าคร่ำครึ.....	1.18	.39	น้อยที่สุด
27. การเรียนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ทำให้ นักเรียนรู้สึกหวงแหนวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ของคนอีสาน.....	4.73	.45	สูงที่สุด
28. การบูรณาการสาระทางวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน และวิชาพื้นฐาน เข้าด้วยกันเป็นเรื่องยาก	1.85	.43	น้อย
29. เนื้อหาวิชาพื้นฐานที่บูรณาการวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน นำเบื่อหน่าย	1.18	.39	น้อยที่สุด
30. นักเรียนมีความสุขเมื่ออาจารย์จัดสอนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	1.85	.43	น้อย
31. นักเรียนจะหาเวลาว่างไปชมนิทรรศการผลผลิต อันเกิดจากวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.....	4.62	.49	สูงที่สุด
32. ถ้ามีโอกาสเลือกนักเรียนจะไม่เลือกเรียนวิชา เพิ่มเติมที่บูรณาการวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	1.91	.51	น้อย
33. เมื่อเห็นเพื่อนทำกิจกรรมเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน นักเรียนจะเลียง ไปทางอื่น.....	1.94	.49	น้อย
34. ถ้าฉันเป็นครูฉันจะนำสาระทางวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน มาสอดแทรกในการสอน	4.03	.46	สูง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับเจตคติ
35. ถ้าเป็นไปได้นักเรียนขอไม่ทำงานที่เกี่ยวกับ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.....	1.88	.48	น้อย
36. เมื่อมีโอกาสนักเรียนจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.70	.52	สูงที่สุด
37. นักเรียนจะไม่ละโอกาสในการเข้าพบและพูดคุย กับปราชญ์ชาวบ้าน	4.18	.46	สูง
38. นักเรียนจะไม่แสดงตัวว่าสนใจวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน จังหวัดร้อยเอ็ดเมื่ออยู่ในกลุ่มที่ ต่อต้าน	1.94	.49	น้อย
39. ถ้านักเรียนเป็นครูนักเรียนจะปฏิเสธ หากมีผู้มา บอกให้นักเรียนสอนเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน.	1.91	.45	น้อย
40. ถ้ามีโอกาสนักเรียนจะไปร่วมงานสัมมนาทาง วิชาการเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน	4.18	.46	สูง
41. นักเรียนจะอ่านเอกสารเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน เท่าที่โอกาสอำนวย	1.85	.36	น้อย
42. นักเรียนจะสนับสนุนผลิตภัณฑ์ทางวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน.....	4.20	.41	สูง
43. นักเรียนยินดีที่จะเป็นผู้สืบสานวรรณกรรม ท้องถิ่นอีสาน.....	4.60	.36	สูงที่สุด
44. นักเรียนจะเผยแพร่วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ของนักเรียนให้คนอื่นได้รู้เท่าที่จะทำได้	4.34	.48	สูง
45. นักเรียนเต็มใจที่จะช่วยงานชุมชนเพื่อให้ กิจกรรมทางวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ก้าวหน้า	4.50	.50	สูงที่สุด
รวม	3.63	.32	สูง

จากตารางที่ 20 พบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับสูงโดยมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.63 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แทน เท่ากับ .32 ซึ่งเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนต้องมีเจตคติสูง พบว่า เจตคติของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรบูรณาการภายหลัง
การเรียนรู้หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความพึงพอใจต่อการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนอง
หมื่นถ่านวิทยา จำนวน 34 คน เป็นรายข้อกับเกณฑ์ที่กำหนด ($n = 34$)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้ารู้จักท้องถิ่นอีสานมากขึ้น	.82	.39	มากที่สุด
2. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและเพลิดเพลิน	.82	.39	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบูรณาการเนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมา บูรณาการเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.12	.33	มาก
4. เนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่นำมาบูรณาการทำให้ ข้าพเจ้าเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นอีสานมากขึ้น	.15	.36	มาก
5. ข้าพเจ้าได้ข้อคิดต่าง ๆ ในเนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่น อีสาน	4.15	.36	มาก
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาที่ สอน	4.20	.41	มาก
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าผู้สอนมีวิธีการสอนหลากหลายไม่น่าเบื่อ	4.91	.29	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิธีการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.82	.39	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการ สอนเหมาะสม	4.82	.39	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพอใจกับกิจกรรมที่ให้โอกาสได้ แสดงออก	4.91	.29	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิธีการสอนกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้า	4.88	.33	มากที่สุด

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ความรู้ อยู่เสมอ			
12.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสอนสอดแทรกความรู้และคุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน ระหว่างการสอน	4.18	.39	มาก
13.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันและระหว่างนักเรียนกับคุณสอน	4.26	.45	มาก
14. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสอนฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม	4.88	.33	มากที่สุด
15. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน	4.79	.41	มากที่สุด
16. นักเรียนเข้าใจภาพรวมของสิ่งที่เรียน	4.15	.36	มาก
17. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม	4.15	.36	มาก
18. การใช้สื่อการเรียนการสอนหลากหลายทำให้เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น	4.15	.36	มาก
19. วิธีการประเมินผลที่มีความเหมาะสม	4.15	.36	มาก
20. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน	4.79	.41	มาก
รวม	4.47	.37	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ภายหลังจากเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.37$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ รู้สึกว่าพอใจกับกิจกรรมที่ให้โอกาสได้แสดงออก ($\bar{X} = 4.91, S.D. = 0.29$) ส่วนประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในรองลงมาปรากฏตามลำดับคือ ผู้สอนฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 4.88, S.D. = 0.33$) วิธีการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และ ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะสม ($\bar{X} = 4.82, S.D. = 0.39$) และที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.34$) เมื่อนำค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้จากการประเมินของนักเรียนทั้ง โดยภาพรวมและที่แยกตามรายการ

ประเมินมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนต้องมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก หรือมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 พบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 3 การยืนยันประสิทธิผลของการขยายผลการใช้หลักสูตรบูรณาการ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอหลักสูตรบูรณาการและเอกสารประกอบหลักสูตรต่อผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 27 จำนวน 6 แห่ง คือ โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ โรงเรียนพนมไพรวิทยาคาร โรงเรียนน้ำใสวรวิทย์ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก และโรงเรียนสุวรรณภูมิวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตใช้หลักสูตรบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและแผนการสอนจนครบทุกหน่วยการทดลองจากนั้น มอบเอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานและแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนตามหลักสูตรบูรณาการ ประสานงานกับครูผู้สอนนิเทศติดตาม และสังเกตการจัดการเรียนการสอน ในสถานการณ์จริง โรงเรียน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนทั้ง 6 โรงเรียนรวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 178 คน สรุปผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนทุกคนมีคะแนนผลการสอบอยู่ในระดับร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เจตคติต่อวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานในรายวิชาการวิชาเพิ่มเติมของนักเรียนหลังการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.70 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.36
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนตามหลักสูตรในระดับมากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.29 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38

นอกจากนี้อาจารย์บางท่านยังได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานที่เกิดขึ้นในภาคอีสานกับวรรณกรรมที่เกิดขึ้นในภาคอื่น ๆ เพื่อให้มีการเปรียบเทียบชัดเจนขึ้น
2. ควรมีเรื่องเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และควรนำภาษา สำเนียงและการเขียนของภาษาอีสานในถิ่นต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันมาใส่ในภาคผนวก เพื่อสร้างความภูมิใจ เข้าใจ

และให้นักเรียนเห็นความสำคัญมากขึ้น

3. ควรเพิ่มแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นโบราณสถาน โบราณวัตถุ และเพิ่มสื่อการเรียน การสอนประเภท รูปภาพ-รายการวีดิทัศน์ ให้มากขึ้น

4. ควรเพิ่มเวลาในการทำงานกลุ่มและการฝึกกิจกรรม

5. ข้อความภาษา ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงเล็กน้อย และมีคำคิดบางคำ ให้มีการพิสูจน์อักษรด้วย แต่รายละเอียดเหมาะสม

6. การเชิญปราชญ์ท้องถิ่นเข้าร่วมสอนหรือเป็นวิทยากร ควรทำข้อตกลงและ กำหนดแนวทางสอนร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY